

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117201575
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8117201575.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpenej: JUDr. Martinom Babjakom, advokátom so sídlom kancelárie Kováčska 40, 040 01 Košice, IČO: 50082973, proti žalovanému: PO CAR, s.r.o., so sídlom Cintorínska 550/11, 091 01 Stropkov, IČO: 31693989, zastúpeného: JUDr. Dušanom Maruščákom, advokátom so sídlom kancelárie Námestie SNP 538/1, 091 01 Stropkov, IČO: 42032415, o vydanie vzájomných plnení s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 15Csp/19/2017-236 zo dňa 12.05.2021, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k žalovanému.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 15.270 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 01.12.2016 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa je povinná vydať žalovanému osobné motorové vozidlo značky C. D., EČV: D. XXX E., VIN: F., ktoré bolo predmetom zmluvy o predaji motorového vozidla z 11.8.2014, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Priznáva žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 58, § 59 ods. 1, 2, § 619 ods. 1 veta prvá, § 620 ods. 1, § 621, § 622 ods. 1, § 623 ods. 1, § 625, § 626 ods. 1, § 627 ods. 1 OZ, § 18 ods. 1, 2 a 4, § 18 ods. 9 z. č. 250/2007 Z.z., § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1, 2, § 457, § 458 ods. 1 až 3 OZ. Vo vzťahu k úroku z omeškania použil ust. § 517 ods. 1 až 3 OZ a vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z.

Vo svojom rozhodnutí uviedol, že bolo jednoznačne bolo preukázané, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o predaji motorového vozidla dňa 11.08.2014. Charakter tejto zmluvy je zmluvou spotrebiteľskou, keďže žalobkyňa uzavrela túto ako fyzická osoba a používala motorové vozidlo pre svoje potreby. Zmluva bola uzavretá 11.08.2014 a záručná lehota začala plynúť momentom prevzatia motorového vozidla, čo sa stalo 03.10.2014. Zároveň zistil, že boli reklamované vady žalobkyňou a tieto žalovaný odstraňoval v čase od 30.11.2015 do 18.12.2016 a od 21.01.2016 do 22.01.2016. Následne opätovne reklamovala vadu rovnakú 01.03.2016, kde bola riešená aj poistná udalosť pod názvom

pazvuky a vozidlo jej v tejto súvislosti boli vrátené 30.03.2016. Naposledy opísanú vadu reklamovala v autorizovanom servise Moris Slovakia s.r.o. 28.09.2016. Dňa 09.11.2016 jej bolo zo servisu oznámené vybavenie reklamácie. Podľa názoru žalovaného nemohlo dôjsť u žalobkyne k predĺženiu dĺžky záručnej doby po dobu, kedy bolo predmetné vozidlo v oprave v spoločnosti Moris Slovakia s.r.o., keďže tento nebol autorizovaným servisom. Žalovaný uviedol, že žalobkyňa bola pučená o tom, že môže uplatňovať reklamácie buď u neho priamo alebo na zozname zmluvne autorizovaných servisov s prevádzkou žalovaného a túto podmienku spoločnosť Moris Slovakia s.r.o. nespĺňala. V konaní však súd prvej inštancie zistil, že samotná spoločnosť Moris Slovakia s.r.o. uviedla, že vykonáva záručné opravy vozidiel značky C., na základe zmluvného vzťahu so spoločnosťou Porsche Slovakia s.r.o., ktorý je výhradným importérom tejto značky na Slovensku. Žalovaný iba tvrdil, že nebola spoločnosť Moris Slovakia s.r.o. autorizovaným servisom, no na to dôkaz nepredložil. Súd vychádzajúc z postavenia žalobkyne - spotrebiteľky, kde podľa § 54 ods. 2 OZ platí výklad, že je potrebné pri pochybnostiach o obsahu spotrebiteľskej zmluvy použiť priaznivejší výklad pre spotrebiteľa. Ak teda servis Moris Slovakia s.r.o. bol autorizovaným servisom pre motorové vozidlá značky C., čo vykonáva záručné opravy a zmluvu má s výhradným importérom, potom podľa názoru súdu prvej inštancie nemožno toto pričítať na vrub žalobkyne, ktorá reklamáciu tam uplatnila. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX však bolo nesporné preukázané, že žalobkyňou popisované vady sa s najväčšou pravdepodobnosťou vyskytovali pri všetkých reklamáciách, keďže tieto vady sa vyskytovali aj v čase vypracovania znaleckého posudku. Okrem toho sa skúšobné jazdy realizovali v spoločnosti PO CAR s.r.o. aj za účasti zástupcu spoločnosti Porsche Slovakia s.r.o. a tieto zvuky boli registrované. Znalec uzavrel, že ide o zvuky skutočné, ktoré aj pri poslednej skúšobnej jazde boli vykazované. Nemajú síce vplyv na priamu prevádzku motorového vozidla, ale znižujú jazdný komfort vodiča, pôsobia rušivo, vyžadujú zvýšenú pozornosť, a to je veľmi nepríjemné, najmä po konzultácii s mechanikmi, ale aj analýzou zistil znalec, že príčinou týchto zvukov môže byť mechanická činnosť rýchlomeru alebo mechanické časti otáčkomeru. Pokiaľ išlo o výsluch zamestnanca G. H. zo spoločnosti Moris Slovakia s.r.o., vychádzal súd prvej inštancie zo správy spoločnosti, ktorá uviedla, že reklamácia uplatnená žalobkyňou v ich servise bola oznámená žalovanému. Vypočutý svedok skončil pracovný pomer u Moris Slovakia s.r.o. ešte k 31.10.2016 a nespomínal si na uvedenú vec, čiže súd vychádzal z listinného dôkazu. Na základe týchto skutočností zistil, že sa predĺžila záručná doba u žalobkyne o 84 dní a vypísal v bode 48 tohto rozsudku presné časové údaje, z ktorých dospel k tomuto záveru. Na základe toho žalobkyňa nároky na zodpovednosť za vady odstúpením od zmluvy podaním zo 16.01.2017 uplatnila po uplynutí prekluzívnej záručnej lehoty. Súd prvej inštancie však považoval za platné odstúpenie od zmluvy podanie žalobkyne z 18.11.2016, ktoré 21.11.2016 bolo doručené žalovanému.

Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6MCdo/16/2011 s odôvodnením, že žalobkyňa prevzala motorové vozidlo po oznámení ukončenia reklamačného procesu spoločnosťou Moris Slovakia s.r.o., dňa 09.11.2016, nemohla odstúpiť od kúpnej zmluvy. Z odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že ust. § 619 a nasl. OZ sú špeciálnymi ustanoveniami zodpovednosti za vady pri predaji tovaru v obchode pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré upravujú podmienky zodpovednosti predávajúceho za vady predanej veci, dĺžku záručnej doby a práva kupujúceho. Ust. § 11 ods. 4 z. č. 250/2007 Z.z. upravuje lehoty pre rozhodnutie o reklamácií včítane sankcií za oneskorené vybavenie reklamácie s cieľom prinútiť predávajúceho promptne vybavovať reklamácie bez zbytočného odkladu. Práve úprava sankcií za oneskorené vybavenie reklamácie je nevyvrátiteľnou právnou domnienkou, že kupujúcemu svedčia práva z titulu neodstrániteľnosti vady, hoci ide o vadu veci, ktorá sa dá odstrániť, ak kupujúci po márnom uplynutí 30 dňovej lehoty trvá na požiadavke odstrániť vadu alebo zmeniť voľbu a uplatniť si právo podľa § 623 OZ, t.j. právo na výmenu veci alebo právo od zmluvy odstúpiť, prípadne právo na primeranú zľavu z kúpnej ceny. Je preto vecou spotrebiteľa a túto voľbu musí urobiť bezodkladne, po uplynutí 30 dňovej lehoty, na vybavenie reklamácií. Touto voľbou je už potom kupujúci viazaný a nemôže ju dodatočne meniť. Ak preto kupujúci po uplatnení 30 dňovej lehoty zotrva na požiadavke na odstránenie vady vo veci formou jej opravy a vec po oprave riadne prevezme, nemôže už s úspechom uplatniť práva zo zodpovednosti za vadu na základe právnej fikcie uvedenej v § 19 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedené platí aj vtedy, ak po 30 dňovej lehote kupujúci neuplatňuje predávajúceho právo na výmenu veci alebo právo na odstúpenie od zmluvy. Žalovaný mal za to, že vec riadne žalobkyňa prevzala a reklamácia sa stala vybavenou. Súdu prvej inštancie je rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v tejto veci známe, keďže sa týkala konania a rozhodnutia, v ktorom rozhodoval, totožný zákonný sudca a rozdiel v tomto prípade je, že dotknutý spotrebiteľ si motorové vozidlo po oprave na základe reklamácie prevzal v auguste 2007, pričom nároky titul odstúpenia od

zmluvy si uplatnil až v marci 2008, pričom po ukončení posledného reklamačného procesu už ďalej vady predmetu kúpy nereklamoval. V predmetnom konaní si žalobkyňa nároky z odstúpenia od zmluvy podľa § 18 ods. 4 z. č. 250/2007 Z.z. voči žalovanému ako predávajúcemu, uplatnila ešte pred prevzatím motorového vozidla po oprave, na základe reklamácie z 28.09.2016, toto auto prevzala 12.12.2016 z dôvodu, aby si mohla splniť svoju reštitučnú povinnosť, keďže uvedená reklamácia nebola uplatnená priamo u predávajúceho, ale v inom autorizovanom servise. Na základe uvedeného potom prevzatie motorového vozidla po oprave spoločnosťou Moris Slovakia s.r.o. nedošlo zo strany žalobkyne k zmene pôvodnej voľby uplatneného nároku a za vady žalovanému odstúpením od zmluvy z 18.11.2016. Taktiež vzhľadom na závery znaleckého posudku č. 21/2020 boli splnené podmienky pre odstúpenie od zmluvy, keďže išlo o vady skutočné, vyskytovali sa aj v čase vypracovania znaleckého posudku, neznemožňujú užívanie auta, ale znižujú jazdný komfort vodiča, vyžadujú si zvýšenú pozornosť, nepríjemne sa to prejavuje najmä počas dlhších jász v zahraničí, cez víkendy, v noci a tiež by mali negatívny vplyv na predaj uvedeného vozidla ako ojazdeného. Keďže existuje ust. § 457 Občianskeho zákonníka, pravidlo vzájomnej viazanosti práva a povinnosti účastníkov pri zrušení zmluvy, znamená to na jednej strane zmluvnej strany povinnosť vrátiť predmet kúpy, na druhej strane povinnosť vrátiť kúpnu cenu. Súd prvej inštancie teda mal za to, že 18.11.2016 platne odstúpila od kúpnej zmluvy žalobkyňa, a preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel v zmysle synalagmatického záväzku medzi nimi. Žalovaný namietal, že žalobkyňa riadne vozidlo využívala, a preto má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V tejto súvislosti poukázal súd prvej inštancie na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 17/1976, z ktorého vyplýva, že ak vracia kupujúci po účinnom uplatnení práva na zrušenie zmluvy alebo výmenu veci, vec použitú nemá organizácia právo na náhradu za znehodnotenie veci. Kupujúci užíval vec v dobrej viere, že je jej vlastníkom. Je pravdou, že medzi kúpou a odstúpením a vrátením vozidla prebehla dlhá doba, no nemožno použiť ust. § 458 ods. 2 OZ, keďže tu pri vzniku úžitkov muselo byť preukázané, že nebol kupujúci v dobrej viere. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/13/2007. Súd prvej inštancie mal za to, že nárok si mohol vo vzájomnej žalobe žalovaný uplatniť a je vylúčené uplatniť si to vo forme započítacej námietky (§ 581 ods. 2 OZ), totižto proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná, a preto nie je možné započítať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého splatnosť podľa § 563 OZ ešte nenastala protipohľadávke na vrátenie kúpnej ceny, ktorá sa stane splatnou až po uplynutí lehoty na plnenie na základe právoplatného rozsudku súdu. Teda žalovaný si mal uplatniť tento nárok vzájomnou žalobou. Výrok o trovách konania odôvodnil § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Vyčítal súdu prvej inštancie, že sa dôsledne nevyporiadal so všetkými úlohami, ktoré vyplynuli zo skoršieho zrušujúceho rozsudku odvolacieho súdu z 21.10.2019, a to v časti uplatnenia zodpovednosti za vady, vedomosti žalovaného o uplatnenej zodpovednosti za vady žalobkyňou spoločnosti Moris Slovakia s.r.o., odstránením rozporu medzi vyjadrením spoločnosti a výpoveďou svedka a bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo pri podmienke platného dostúpenia žalobkyne od kúpnej zmluvy. Na pojednávaní nespomenul súd prvej inštancie skutočnosti, ktoré uvádza v bode 49, to znamená, že sa zaoberal otázkou preklúzie záručnej lehoty, potom nerozumie ďalšiemu rozhodnutiu súdu a tým aj nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace práva. Súd prvej inštancie bez akéhokoľvek doplnenia dokazovania a vyhodnotenia dôkazov rozhodol tak ako rozhodol. Povinnosťou súdu bolo riadiť sa právnym názorom odvolacieho súdu a neprezentovať svoje subjektívne názory a úvahy za každú cenu odôvodniť svoje pôvodné rozhodnutie. Dospel tak k nesprávnym skutkovým okolnostiam, rozhodnutie je arbitrárne a mylné, nemá žiadny logický vzťah k výsledkom dokazovania a reálnemu skutkovému stavu. Poukázal na § 625 OZ, kde sa uplatňujú práva u predávajúceho alebo pre kupujúceho v mieste najbližšom. Ďalej poukázal na ust. § 18 ods. 2 z. č. 250/2007 Z.z., že spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu v ktorejkoľvek prevádzkarni predávajúceho, v ktorej možno predávané výrobky alebo poskytované služby vzhľadom na túto okolnosť môžu prijať reklamáciu alebo u určenej osoby. V bode 5.3 rozvíjal zmluvu o predaji vozidla medzi žalobcom a žalovanou, kde sú výsledne uvedené ako sa uplatňujú reklamácie zjavných vád, ostatných vád a s dominanciou na zmluvný autorizovaný servis žalovaného. So servisom Moris Slovakia s.r.o. nemal žiaden zmluvný vzťah, napriek tomu žalobkyňa uplatnila v tomto servise reklamáciu. Z vykonaného dokazovania navyše nevyplývalo jednoznačne, že tento servis oznámil skutočnosť žalovanému, preto nemôžu súhlasiť s takýmto záverom súdu. Predsa reklamáciu je potrebné uplatniť včas a na správnom mieste. Ak len jeden predpoklad chýba, už nie je možné vychádzať z toho, že bola táto reklamácia uplatnená správnym spôsobom a je dôvodná. Dôkazné bremeno, týkajúce sa reklamácie u obchodnej spoločnosti Moris Slovakia s.r.o.

a oznámenie predajcovi o tejto skutočnosti bolo jednoznačne na žalobkyni. Tieto okolnosti spolu už s poukázaným bodom 5.3 zmluvy uzavretej medzi stranami sporu jasne predpokladajú, že žalobkyňa nespĺnila povinnosti kupujúcej, a to predovšetkým, že neoznámila predávajúcemu tieto vady v lehote 3 dní odo dňa, kedy boli zistené, neuplatnila ich alebo nenavštívila s vozidlom zmluvný autorizovaný servis. Ďalej následkom uvedeného úkonu kupujúceho v predmetnej právnej veci spotrebiteľa vzniká predávajúcemu v rámci zodpovednostného vzťahu, konkrétne povinnosti, ktoré zodpovedajú tomuto uplatnenému právu. To sa však v danom prípade nestalo. Čo sa týka motorového vozidla a kúpnej zmluvy je zrejme, že aj § 625 Občianskeho zákonníka hovorí o tom, kde sa majú vady uplatňovať. Podľa rozhodnutia R 22/1983 je zrejme, že rovnako reaguje na predtým § 253 OZ, teraz § 625 OZ. Poukázal na rozhodnutie dovolacieho súdu, ktorým sa vyporiadava s predošlou judikatúrou, ktorá sa postupom času aj mení. Nie je dôvod odchyliť sa od súdneho precedensu alebo ustálenej judikatúry, ak na to nie je žiaden dôvod, preto mal rozhodovať v súlade s rozhodnutím R 22/1983. Ohľadne miesta reklamácie, je to jednoznačne prevádzkareň predávajúceho alebo ním určenou osobou. To znamená, že v tomto kontexte žalobkyňa neuplatnila riadne reklamáciu. Samotný importér Porsche Slovakia s.r.o. mailom dňa 07.11.2016 usmernil žalobkyňu, že je v zmluvnom vzťahu so žalovaným a na neho sa má aj obrátiť. Naviac sa domnieva, že nesprávne bola aj v prípade, že by boli splnené podmienky platného odstúpenia od zmluvy titulom zodpovednosti za vady, boli nesprávne spočítané dni, o ktoré sa záručná doba predlžuje. Žalovaný uviedol, že list, ktorý vypracovala žalobkyňa 18.11.2016 a doručený žalovanému 21.11.2016 už bol podaný po uplynutí lehoty, ktorá záručná lehota uplynula 14.10.2016. Nesúhlasí s bodom 48 odôvodnenia rozsudku, že si žalobkyňa údajne mala uplatniť ďalšiu reklamáciu dňa 01.03.2016, keď súbežne riešila aj poisťnú udalosť. Toto ani preukázané nebolo. Žiadne prekážky žalobkyňa nemala na to, aby si uplatnila zodpovednosť za vady priamo u žalovaného, v prípade nespokojnosti mohla podať žalobu na súd. Toto konanie považuje za špekulatívne. Rovnako nemožno akceptovať ani názor súdu prvej inštancie vo veci Najvyššieho súdu SR 6MCdo/16/2011. Poukázal na celú genézu týchto reklamácií u žalobkyne a ich akceptáciu z jej strany až do odstúpenia od zmluvy. Trvá na tom, že uplynula dlhá doba od kúpy auta do vyhlásenia rozsudku, žalovaný nemá vedomosť o tom, v akom stave je motorové vozidlo. Je zrejme, že vozidlo bolo ďalej užívané, čiže keď malo v prípade opravy v servise Moris Slovakia s.r.o. 26.009 km odjazdených, následne z 11.09.2020 servisný údaj znova Moris Slovakia s.r.o. už bolo najazdených 49.391 km. Keďže vozidlo je užívané žalobkyňou, preto aj žalovaný navrhoval dôkaz vypracovanie znaleckého posudku, čo však súd prvej inštancie neakceptoval. Je ťažko súhlasiť s týmto rozhodnutím a toto rozhodnutie navrhuje zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalovaného vyjadrila sa žalobkyňa. Z vyjadrenia vyplýva, že súhlasí v celom rozsahu s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie sa vyporiadal s úlohami, ktoré mu uložil krajský súd v zrušujúcom uznesení, naviac po zmene zákonného sudcu vo veci pri prvom a druhom rozhodnutí súdom prvej inštancie nevidí dôvod na argumentáciu, že súd silou mocou chcel obhájiť pôvodný názor, keďže rozhodovala rozdielna zákonná sudkyňa. Vykonané znalecké dokazovanie vlastne konštatovalo existenciu vady a so záverom v súlade s tvrdeniami žalobkyne. Pokiaľ ide o konfrontáciu svedeckej výpovede G. H. a vyjadrenia spoločnosti Moris Slovakia s.r.o., tu treba konštatovať, že oznámenie spoločnosti je vierohodným dôkazom oproti výpovedi svedka, ktorý prestal v spoločnosti pracovať, na vec si už nepamätá a táto okolnosť značne spochybňuje jeho hodnovernosť. Čo sa týka bezdôvodného obohatenia, žalovaný nenavrhoval žiadne dôkazy vo veci. Žalobkyňa nebola oprávnená uplatniť si reklamáciu v spoločnosti Moris Slovakia s.r.o., čo opakovane uvádza žalovaný ako dôležitú okolnosť. Jednoznačne bolo preukázané, že táto spoločnosť poskytuje servisné služby aj výhradnému importérovi značky Volkswagen Porsche Inter Auto Slovakia s.r.o., a tým je podľa § 620 ods. 5 OZ žalobkyni poskytnutá tzv. zmluvná záruka, to znamená, že reálne mohla uplatňovať svoje nároky aj vo vzťahu k tomuto servisu. Pri kúpe motorového vozidla jednoznačne dostali brožúru, že sa dá v rámci záručnej opravy vozidlo opravovať v zozname autorizovaných servis na Slovensku, a to v ktoromkoľvek z nich. Na základe vyjadrenia spoločnosti Moris Slovakia s.r.o. žalovaná uplatnila právo zo zodpovednosti za vady. Pokiaľ žalovaný má oprávnenie autorizovaného servisu je aj tento povinný vykonať záručné opravy, pričom môže vykonať aj záručné opravy vozidiel zakúpených u iných predajcov, čiže je to vyslovene na vôli vlastníka motorového vozidla. Ak existuje zmluvný vzťah medzi spoločnosťou Moris Slovakia s.r.o. a Porsche Slovakia s.r.o., ktorého prioritným predmetom je vykonávanie údržby a opravy motorových vozidiel, potom bola žalobkyňa oprávnená si uplatniť tento nárok práve tam. Autorizované servisy majú uzavreté zmluvy s importérom značky a ten evidentne má povinnosť záručné opravy vozidiel zakúpené aj u iných predajcov realizovať. Predovšetkým predávajúci zodpovedá za výsledok záručnej opravy.

Žalovaný má uzavretú servisnú zmluvu so spoločnosťou Porsche Slovakia s.r.o. a bežne vykonáva záručné opravy motorových vozidiel zakúpených u iných autorizovaných predajcov. V tomto konaní však začína tvrdiť, že žalobkyňa už porušila svoje právo v tom, že uplatnila zodpovednosť za vady napriek tomu, že odniesla motorové vozidlo do iného zmluvného autorizovaného servisu. Na okraj len možno konštatovať, že po opakovaných neúspešných reklamáciách toho istého problému u žalovaného žalobkyňa si zvolila už pre tú istú vadu iného servisný subjekt s tým, že nemala od žalovaného ani raz výstup o vybavení reklamácie, čo sa stalo opakovane trikrát. Pokiaľ žalovaný chcel uniesť dôkazné bremeno, jeho procesnou povinnosťou bolo preukázať, že spoločnosť Moris Slovakia s.r.o. nie je jeho zmluvným autorizovaným servisom. Ďalej žalobkyňa preukázala, že žalovanému oznámila spoločnosť Moris Slovakia s.r.o., že si uplatnila žalobkyňa práva zo zodpovednosti za vady. Pokiaľ ide o riadne užívanie motorového vozidla, jednak z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že má vedomosť o stave tohto motorového vozidla, keď cituje konkrétne odjazdenie kilometrov na tomto vozidle, a to z dôvodu, že takéto údaje sú možné zistiť aj z informačných systémoch medzi spoločnosťami, a to nielen o počte najazdených kilometrov, ale aj o vykonaní prác na základe reklamácie, o výsledku tejto reklamácie a o vzniku práva zo zodpovednosti za vady pri uplatnení tejto okolnosti. Čo sa týka bezdôvodného obohatenia, pokiaľ žalovaný sa domnieval, že má takýto nárok voči žalobkyňi, bolo potrebné uplatniť si konkrétnu sumu, čo sa v priebehu celého konania nestalo neuviedol a v záverečnej reči povedal, že pretože je vozidlo v držbe žalobkyne, nie je možné vypracovať znalecký posudok, preto nemá žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Z týchto dôvodov má za to, že je rozsudok súdu prvej inštancie vecne správny a navrhuje ho potvrdiť.

K tomuto vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný, ktorý trval na tom, že reklamovala vady na vozidle žalobkyňa nie u zmluvného servisného subjektu, žalovaný nemal o tomto vedomosť, vyjadril sa k tomu zamestnanec spoločnosti Moris Slovakia s.r.o., uviedol, že takéto okolnosti predajcom neoznamovali. Bolo potrebné vychádzať z tohto údaju a nie je možné, aby sa preukazovala negatívna skutočnosť, čiže nemožno od nikoho spravodlivo požadovať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej skutočnosti, že sa niečo nestalo. Muselo by byť preukázané, že uplatnenie reklamácie obchodnej spoločnosti Moris Slovakia s.r.o. nielenže bolo žalovanému oznámené, ale z hľadiska behu prekluzívnej lehoty na uplatnenie tohto práva by muselo byť jednoznačne preukázané, čo sa stalo. Hodnotenie týchto dôkazov v napadnutom rozhodnutí je preto svojvoľné. Obdobne žalovaný konštatuje, že negatívnou skutočnosťou je aj úvaha žalobkyne o tom, že by mala byť spoločnosť Moris Slovakia s.r.o. údajne zmluvným autorizovaným servisom žalovaného. Medzi nimi žiaden zmluvný vzťah neexistuje. Aj importér Porsche Slovakia s.r.o. mailom informovalo žalobkyňu, že nároky si má uplatňovať u predajcu. Preto trvá na svojom odvolaní.

K tomuto vyjadreniu sa vyjadrila žalobkyňa. Poukázala na to, že súd prvej inštancie vyhodnotil vyjadrenie spoločnosti Moris Slovakia s.r.o. a výpoveď svedka H., uviedol dôvody prečo uveril korešpondencii so záručným servisom. Ďalej uviedol, že vedomosti o stave motorového vozidla je zrejmy u žalovaného, ktorý cituje presné údaje. Žalobkyňa si riadne a včas uplatnila právo zo zodpovednosti za vady u oprávnenej osoby a opakovane došlo k prerušeniu plynutia záručnej doby. Moris Slovakia s.r.o. je zmluvným autorizovaným servisom žalovaného minimálne konkludentne. Pri odovzdávaní motorového vozidla po jej kúpe bolo zrejmé, že predajca povedal, že môže si servisovať motorové vozidlo u ktoréhokoľvek servisu. Pokiaľ išlo o mail importéra Porsche Slovakia s.r.o. žalobkyňi, tento mail svedčí len o tom, kde si má uplatniť právo na odstúpenie od zmluvy.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací podľa § 34 CSP prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dôsledne zistil skutkový stav, vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejednáva vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadom akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal

suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený, ale aj povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v konaní relevantne posudzuje konkrétne dôvody uvádzané v odvolaní, a to či bol zistený skutkový stav správne a úplne a či aplikoval správne príslušné právne predpisy, pričom v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument, ale na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II. ÚS 78/2005).

Z obsahu spisu nateraz vyplýva nasledovne:

Zmluvou o predaji motorového vozidla uzavretou medzi žalobkyňou A. B., ako kupujúcim a PO CAR s.r.o. so sídlom v D., ako predávajúcim, žalobkyňa zakúpila sporné motorové vozidlo v dohodnutej kúpnej cene, ktorá skutočnosť medzi stranami sporná nebola.

Zo zákazkového listu č. A. servisu PO CAR s.r.o., Prešov vyplýva, že žalovaná si uplatnila v servise reklamáciu vady „počas jazdy pískajúci zvuk z oblasti prístrojovej dosky“. Zákazka bola prijatá 30.11.2015, s predbežným termínom dokončenia v rovnaký deň.

Zo zákazkového listu č. A. zo dňa 21.01.2016 vyplýva, že žalobkyňa si opätovne servise uplatnila opravu „pri jazde tikotavý zvuk z prístrojovej dosky“. Zákazka bola prijatá 21.01.2016 s predbežným termínom dokončenia 21.01.2016. Zo zákazkového listu č. A. vyplýva, že žalobkyňa si uplatnila servisnú opravu „pri nižších vonkajších teplotách hlavne pri zohriatom motore počuť pri jazde cvrlikanie z oblasti volantu ? Ľ výduchu vzduchu? panela prístrojov?, krátko po štarte vozidla je sporadický počuť tikavý zvuk, ktorý zakrátko prejde do spomínaného cvrlikania“. Prijem zákazky 28.09.2016, predbežný termín dokončenia 28.09.2016.

Z listu Moris Slovakia s.r.o. zo dňa 09.11.2016 vyplýva, že na základe zákazky A. zo dňa 28.9.2016 žalobkyňa oznamujú, že vozidlo je opravené podľa technologických postupov výrobného závodu, a môže si ho prísť prevziať.

Z reklamačného listu vystaveného Moris Slovakia s.r.o. so sídlom v I. vyplýva popis prác realizovaných na motorovom vozidle a ako popis závady, vyjadrenie servisu je uvedené „cvrlikanie vľavo vpredu - odstránené výmenou ND“. Žalobkyňa mala opravené vozidlo prevziať 12.12.2016.

Listom z 18.11.2016 žalobkyňa odstúpila od zmluvy o predaji motorového vozidla z 11.8.2014 a uvedené doručovala žalovanému. Odstúpenie zdôvodnila nemožnosťou vozidlo riadne užívať, pre opätovne vyskytujúce sa vady po oprave, nevybavenie reklamácie v zákonom stanovenej lehote a vyzvala žalovaného na peňažné plnenie. Odstúpenie od zmluvy bolo doručené žalovanému 21.11.2016.

Listom zo dňa 16.01.2017 žalobkyňa opätovne adresovala žalovanému odstúpenie od zmluvy z rovnakých dôvodov. Odstúpenie bolo doručené žalovanému 17.01.2017.

Žalobkyňa predložila sudu mailovú komunikáciu medzi ňou a pracovníkom importéra Porsche Slovakia s.r.o., kde pre spor je významne vyjadrenie z 31.10.2016 pána E. I. „Dobrý deň pani B., v piatok 28.10.2016 sme vycestovali do I., a vykonali sme spolu so zástupcom technickej podpory pre značku Volkswagen (Porsche Slovakia s.r.o.) skúšobňu jazdu na vašom vozidle C. D. v spoločnosti Moris Slovakia s.r.o., aj so zástupcami autorizovaného servisu. Zástupca technickej podpory navrhol ďalšie riešenie na elimináciu zvukov z prístrojovej dosky. Mrzí nás predĺžený čas opravy, ale spoločnými silami hľadáme najoptimálnejšie a najrýchlejšie riešenie k odstráneniu záležitosti na vašom vozidle. Prosíme

vás o trpezlivosť, na situácii s vaším vozidlom neustále pracujeme a veríme, že záležitosť odstránime v čo najkratšom čase“.

Na návrh sporových strán sa vyjadril autorizovaný servis Moris Slovakia s.r.o. so sídlom v Košiciach, ktorý uviedol, že na predmetné vozidlo sa v čase otvorenia zákazky podľa zákazkového listu A. z 28.09.2016 vzťahovala poskytnutá záruka v trvaní dvadsiatich štyroch mesiacov od jeho zakúpenia na základe, ktorej sa opravy vykonávajú bezplatne pre zákazníka/držiateľa. Po prijatí vozidla do servisu bola vykonaná diagnostika vozidla za účelom zistenia závady, skúšobná jazda, demontáž prístrojovej dosky, demontáž stĺpika a, kontrola skrutiiek na volantovej tyči. Po konzultácii s výrobcom bola prevedená výmena zotrvačníka, ložiska spojky, komplet celej spojky a kĺbového hriadeľa. O predmetnej záručnej oprave upovedomili importéra vozidla vozidla značky VW Porsche Inter auto Slovakia s.r.o., a ako aj spoločnosť žalovaného. Dĺžka záručnej opravy súvisela s obtiažnosťou nasimulovania závady tak, aby sa táto prejavila, a k tomu je potrebné pripočítať aj čas návštevy zástupcu výrobcu v servise, a čas potrebný na schválenie výmeny konkrétnych komponentov. V prípade, ak sa závada neprejaví prijímací technik vyhotoví správu, že sa závada neprejavila a vozidlo vráti zákazníkovi.

Uvedená spoločnosť vykonáva záručné opravy motorových vozidiel zakúpených aj u iných predajcov. Teda má oprávnenie na vykonávanie záručných opráv motorových vozidiel a je na rozhodnutí vlastníka vozidla v akom autorizovanom servise si svoje vozidlo nechá opraviť. Oprávnenie spoločnosti Moris Slovakia s.r.o. vykonať záručnú servisnú opravu motorového vozidla zakúpeného u iného predajcu vyplýva na základe zmluvného vzťahu medzi spoločnosťou Moris Slovakia s.r.o. a spoločnosťou Porsche Slovakia s.r.o. ako importérom značky pre Slovenskú republiku, ktorého prioritným predmetom je vykonanie údržby a opravy motorových vozidiel značky C. a predaj Volkswagen originálnych dielov.

Dátum a spôsob vyrozumienia spoločnosti PO CAR s.r.o. o uplatnenej záručnej oprave s odstupom času nie je možné presne identifikovať, nakoľko servisný poradca, ktorý predmetnú zákazku vybavoval, pán G. H. v spoločnosti nepracuje, keďže jeho pracovný pomer bol ukončený k XX.XX.XXXX.

Znalec J. E. I. v znaleckom posudku číslo XX/XXXX uviedol, že podľa predložených záznamov a získaných poznatkov znalca počas skúšobných jazd, a počas skúšobných jazd u predajcu vozidla je zrejmé, že pískací, tikotavý zvuk, cvrlikanie a iné zvuky, napr. ako jemné trenie dvoch kovových predmetov o seba - ťažko definovateľné zvuky z oblasti prístrojovej dosky sa s najväčšou pravdepodobnosťou vyskytovali od uplatnenia 1. reklamácie zo dňa 30.11.2015 a vyskytujú sa aj v súčasnosti. Všetky vyššie spomínané zvuky z oblasti prístrojovej dosky sú vecou náhody, keďže sa nezistila žiadna súvislosť s výskytom týchto zvukov a spôsobom jazdy, rýchlosťou jazdy, dĺžkou trasy, zaradením rýchlostného stupňa, otáčkami motora, teplotou motora, ubehnutou vzdialenosťou, okolitou teplotou vzduchu, vlhkosťou vzduchu, ročným a denným obdobím, odstavením vozidla s bežiacim motorom alebo iné nespomenuté okolnosti a vplyvy. Nevie potvrdiť, ani vyvrátiť či sa pri jazde vyskytovalo cvrlikanie. Pri poslednej 5. jazde dňa 04.12.2020 znalec vie potvrdiť tikotavý zvuk, ktorý sa občas zmenil na cvrlikanie (drobné štrknutia, stopy po bodových razoch veľmi jemné). Tieto zvuky boli zistiteľné pri zahriatom motore počas jazdy. Pri odstavení vozidla s bežiacim motorom zaznamenané cvrlikanie v oblasti prístrojovej dosky.

Podľa § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla riadne užívať ako vec bez vady, má kupujúci právo na výmenu veci alebo má právo od zmluvy odstúpiť. Tie isté práva prislúchajú kupujúcemu, ak ide sice o odstrániteľné vady, ak však kupujúci nemôže pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet väd vec riadne užívať.

Podľa § 625 Občianskeho zákonníka, práva zo zodpovednosti za vady sa uplatňujú u predávajúceho, u ktorého bola vec kúpená. Ak je však v záručnom liste uvedený iný podnikateľ určený na opravu, ktorý je v mieste predávajúceho alebo v mieste pre kupujúceho bližšom, uplatní kupujúci právo na opravu u

podnikateľa určeného na vykonanie záručnej opravy. Podnikateľ určený na opravu je povinný opravu vykonať v lehote dohodnutej pri predaji veci medzi predávajúcim a kupujúcim.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z., predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a o vykonávaní záručných opráv. Reklamačný poriadok musí byť na viditeľnom mieste dostupným spotrebiteľovi.

Podľa § 18 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z.z., spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu v ktorejkoľvek prevádzkarni predávajúceho, v ktorej je prijatie reklamácie možné s ohľadom na predávané výrobky alebo poskytované služby, alebo u určenej osoby. Určená osoba môže reklamáciu vybaviť iba odovzdaním opraveného výrobku, inak reklamáciu postúpi predávajúcemu na vybavenie.

Podľa § 18 ods. 9 zák. č. 250/2007 Z.z., predávajúci je povinný o vybavení reklamácie vydať písomný doklad najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Žalovaný v podanom odvolaní uvádzal predovšetkým dve podstatné námietky, ktoré bolo potrebné posúdiť, jednak či žalobkyňa ako spotrebiteľ mala právo reklamovať vadu aj u iného autorizovaného servisu okrem prevádzky žalovaného, ktorý disponuje takýmto servisom, resp. inými žalovaným určenými servismi a v prípade kladného záveru, že takéto oprávnenie mala, namietal to, že reklamácie neboli urobené včas a nemá nárok na postup, ktorý zvolila, teda odstúpenie od kúpnej zmluvy a vrátenie si vzájomných plnení. Z ustanovení Občianskeho zákonníka, na ktoré poukázal v rozhodnutí súd prvej inštancie, vo vzťahu ku charakteru tohoto vzťahu, ktorý je občianskoprávny a zároveň vzťah spotrebiteľský. Rovnako aj zo zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva povinnosť dodávateľa, ktorý vybavuje reklamáciu jednak lehota, v ktorej musí vybaviť túto reklamáciu (30 dní) a jednak je povinný prijať reklamáciu, vydať potvrdenie, že reklamáciu si spotrebiteľ uplatnil a doklad o vybavení reklamácie, v ktorej musí uviesť všetky dôležité okolnosti, najmä to, či išlo o opodstatnenú reklamáciu a ako bola vybavená.

Spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu v ktorejkoľvek prevádzkarni predávajúceho, v ktorej je prijatie reklamácie možné s ohľadom na predávané výrobky alebo poskytované služby, alebo u určenej osoby, ktorá je povinná reklamáciu vybaviť. Určená osoba je zvyčajne uvedená ako autorizovaný servis.

Pokiaľ ide o výber autorizovaného servisu, odvolací súd sa domnieva, že obmedzovať žalobkyňu ako spotrebiteľku na výber autoservisu predkladaním zoznamov servisov dodávateľom je základom pre značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a tak podľa § 53 OZ je takáto vymienená všeobecná zmluvná podmienka dodávateľa neplatná. Preto v súlade s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa aj odvolací súd domnieva, že pokiaľ aj žalobkyňa po dvoch neúspešných reklamáciách u žalovaného, vyhľadala autorizovaný servis značky vozidiel, ktoré kúpila u žalovaného, teda pre vozidlá značky C., spĺňala aj spoločnosť Moris Slovakia s.r.o. podmienku autorizovaného servisu, dokonca servisu, ktorý vykonával servisné práce pre výhradného dovozcu motorových vozidiel značky C. na Slovensku servisné služby (Porsche Slovakia s.r.o). V tejto súvislosti sa súd prvej inštancie vo svojom druhom rozhodnutí v predmetnej veci aj dostatočne vypořiadal s dôkazom, ktorý svedčal o tom, či žalovaný mal vedomosť o poskytnutí servisnej služby na základe

reklamácie žalobkyne spoločnosťou Moris Slovakia s.r.o., kde skonštatoval, že oficiálna odpoveď tejto spoločnosti o tom, že informovala žalovaného o svojich zisteniach v súvislosti s poskytnutou servisnou službou považoval za dôkaz hodnoverný a to na rozdiel od vyjadrenia zamestnanca tohto autorizovaného servisu G. H., ktorý v spoločnosti už nepôsobí a jeho vyjadrenie v zmysle, že si na vec nepamätá značne spochybnila jeho hodnovernosť. Z týchto dôvodov vzhľadom na jednoznačnú povahu spoločnosti Moris Slovakia s.r.o. ako autorizovaného servisu pre vozidlá značky C. odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa na správnom mieste uplatnila svoju reklamáciu. Možno akceptovať aj jej argument v tom smere, že po dvoch neúspešných reklamáciách sa snažila svoj problém riešiť u iného servisu, keďže postupu žalovaného pri vybavovaní reklamácie nedôverovala a toto vyjadrenie potvrdila aj okolnosť, že nedisponovala potvrdeniami o spôsobe vybavenia jej reklamácie, zistených nedostatkov na jej motorovom vozidle od žalovanej spoločnosti.

Následne sa odvolací súd zaoberal ďalšou odvolacou námietkou, ktorá bola rozhodujúca preto, či žaloba je dôvodná a rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a tá sa týkala správnosti počítania prerušenia lehoty – záručnej doby. Žalovaný trval na tom, že lehotu žalobkyňa na uplatnenie svojho nároku na odstúpenie od zmluvy nestihla a nárok je už prekľudovaný. To znamená, že táto lehota uplynula 27.12.2016, kedy po výpočte od prevzatia motorového vozidla 03.10.2014, 84 dní, posledný deň lehoty by pripadol na 25.12.2016, čo je sviatok, a tak posledným dňom lehoty je najbližší pracovný deň, teda 27.12.2016. Potom možno dospieť k záveru, že žalobkyňa uplatnila svoje právo riadne a včas.

Z ust. Občianskeho zákonníka v § 619, 622 623 a 625 sú špeciálnymi ustanoveniami o zodpovednosti za vady pri predaji tovaru v obchode, t.j. pri spotrebiteľských kúpnych zmluvách, ktoré upravujú podmienky zodpovednosti predávajúceho za vady predanej veci, dĺžku záručnej doby, práva kupujúceho, ktoré má pri výskyte väd predanej veci, miesto, ako aj spôsob akým treba práva zo zodpovednosti za vady predanej veci vo forme reklamácie uplatniť a lehoty k uplatneniu práv zo zodpovednosti za vady. Ust. § 11 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 01.07.2007 upravuje lehoty pre rozhodnutie o reklamacii, včítane sankcií za oneskorené vybavenie reklamácie. Zmyslom tohto zákonného ustanovenia je nútiť predávajúceho, aby spotrebiteľom uplatnenú reklamáciu vybavoval promptne bez zbytočného odkladu a aby jeho prípadná nečinnosť nespôsobovala ujmu na právach spotrebiteľa. Jeho význam sa však netýka toho, že reklamovaná vada je skutočne vadou, či sa vyskytuje u predanej veci v bode uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady a podobne. Uvedené ustanovenie stanovuje ako sankciu za oneskorené vybavenie reklamácie nevyvrátiteľnú právnu domnienku, že kupujúcemu svedčia práva z titulu neodstrániteľnosti väd, hoci ide o vady veci, ktoré by bolo možné odstrániť to znamená, že kupujúci má po márnom uplynutí 30 dňovej lehoty právo zotrvať na požiadavke odstránenia vady, alebo zmeniť voľbu a uplatniť práva podľa § 623 Občianskeho zákonníka, t.j. právo na výmenu veci alebo právo od zmluvy odstúpiť, prípadne právo na primeranú zľavu z kúpnej ceny.

Namietaná formulácia vety súdu prvej inštancie bod 49, ktorá odporuje zvyšnému odôvodneniu rozhodnutia je konštatáciou okolností o odstúpení od zmluvy za okolnosti, ak by existovalo odstúpenie od zmluvy podaním zo 16.01.2017, bolo by odstúpenie od zmluvy žalobkyňou realizované po lehote stanovenej zákonom. Žalovanému však bolo doručené 21.11.2016, teda ešte pred uplynutím lehoty, ktorá uplynula 27.12.2016, podanie ktoré obsahuje platné odstúpenie od zmluvy.

Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne vo veci rozhodol, vyporiadal sa aj s namietanými skutočnosťami zvedenými v predošlom zrušujúcom rozhodnutí Krajského súdu v Prešove v celom rozsahu a nemôže odvolací súd súhlasiť s tým, že súd prvej inštancie ignoroval tieto závery. Preto potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

Záverom konštatuje odvolací súd, že uplynula dlhá doba od kúpy motorového vozidla, jeho užívaniu a rozhodnutiu vo veci samej, no v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalovaný neuplatnil vzájomnou žalobou konkrétny nárok voči žalobkyňi o zohľadnení tejto okolnosti, preto nebolo možné sa touto okolnosťou vyporiadať v súdnom konaní, keďže nebol kvantifikovaný, teda chýba finančné

vyčíslenie nároku žalovaného na prípadné zohľadnenie okolnosti veci samej. Zákon neobsahuje v sebe okrem vzájomných plnení v zmysle vrátenia veci a kúpnej ceny v prípade predaja hnutelnej veci v obchode, okolnosťou, ktorá by v sebe obsahovala zo zákona automatické zníženie vrátenej kúpnej ceny o dobu, kedy spotrebiteľ vec užíval.

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: "súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu". (porovnaj IV. ÚS 115/03). S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto sú pre rozhodnutie v merite veci bez významu.

Výrok o trovách konania odôvodnil odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní mala úspech žalobkyňa, žalovaný nebol úspešný, preto odvolací súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % vo vzťahu ku žalovanému.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).